

БОРБА

1966 27

АВГУСТ

СЪБОТА

Брой 103 (2148)

Година XXII

Цена 2 ст.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на по-важните селскостопански задачи в проценти към 25 август 1966 година.

ТКЗС и ДЗС	Плътност оран	Грибан своята	Направен сил
Върбовка	100	34	10
Д. Линица	100	22	25
Подкрайче	94	63	55
П. Тръмбеш	94	24	24
Ореш	94	29	0
Козлов	93	74	44
Сухиндол	93	14	28
П. Сеновец	92	11	28
Каранска	90	89	42
Страхиново	88	58	83
Драганово	88	1	2
Павликени	84	44	27
Обча могила	83	3	52
Обединение	82	83	76
Масларово	81	100	33
Михайли	81	41	32
Моравя	77	55	23
Самоводене	77	10	0
Г. Студена	75	93	24
Сушица	75	0	18
Драганово	72	89	79
Диско	70	54	24
Лясковец	70	7	31
Ресен	69	30	34
Бяла черква	69	43	9
Алеково	68	100	45
Д. Оряховица	64	46	37
Джурджуков	60	0	33
Камел	58	0	22
Стражица	56	1	1
Килифарово	48	0	26
Асеново	48	0	24
ДЗС			
Кесарево	94	0	18
Свищов	80	0	46
Константи	71	—	100
Балван	66	0	10
„Светият“	55	31	53
Златария	48	3	20
Берново	46	—	23
Церова кория	41	0	89
В. Търново	40	0	14
Елена	39	—	20
Буйновци	7	—	100
Средно за окръга:	74	33	31

С ИЗПЪЛНЕНО ГОДИШНО ОБЕЩАНИЕ

Колективът на ТПК „Сотир Зринов“ — Горна Оряховица отчита добри производствени резултати. Даденото пред Партията обещание до края на годината да реализира надпланова продукция за 90 000 лева е изпълнено предсрочно. В дните пред 22-годишнината на Девети септември кооперацията отчете надпланова продукция за 110 000 лева.

Това голяма преизпълнение не е случайно. Става трайно вече прекрасният колектив да устоява на своята дума и да изпълнява предсрочно своите планове. Като осъществява навреме

набелязаните организационно-технически мероприятия и въвежда новото в производството, със съзнателното си отношение към работата колективът на кооперацията се нарежда винаги в първите редици на кооперативния сектор.

На общо събрание, отчетът на досегашните резултати от изпълнението на плана и обещанието, колективът на ТПК „Сотир Зринов“ пое ново социалистическо задължение в чест на Деветия партен конгрес — два месеца предсрочно да изпълни годишния си план.

Хр. АНГЕЛОВ

Започна и брането на царевичната

Щедра е земята на кооператорите от Лесичери. А грижили се добре за нея, тя ти се отплаща още по-добре. Драго ти е да минеш сега край засетите ниви, да нагазиш в царевичното море. От два дни в него плуват мощните комбайни, бързат неуморните кооператори. Започна разделно прибиране на царевичната — първа култура за зърно, като от сочните все още стебла се приготвя силаж.

Очаква се твърде голям добив — около 800 кг зърно от декар от неполивана царевична. Това е голямо достижение за лесичерските кооператори, което ги вълнува и радва много.

Работа и напрежение кипи не само из царевичните бло-

кове. Трудолюбивите кооператори ще срещнеш сега и в слънчогледовите ниви, из затишните лозя. Ще ги видиш приведени над блоковете със захарно цвекло. Те са наведени, обзети от предпразничен ентузиазъм, с вечно близка сила и енергия и с много вяра в идващите все по-хубави дни.

Нейка Борисова

Нашият Репортаж

НАВЛИЗАМ в зеленчуковата градина. Жаркото слънце сякаш спие жаравата. Около тясната тревяла пътека са избуяли високи и клонести домати, обичани със зелени и червени плодове, от гледанци от трудолюбивите хора на моето родно село. Става ми приятно и мило. До навеса ме спира Димитър Антонов и Божан Спасов.

— Е, как тъй реши да минеш насам? — запитаха двамата.

— Така, просто исках да ви видя, да напиша нещо за алевските градинари. Мисля, че не съм срещнал.

Те се похвалиха, че имат усети и добър бригадир — Асен Драганов, а званото на Иван Тодоров, което аз търсех, се намира хей там горе, край сините извори.

Вървя край студентите бистри води. А слънцето продължаваше все тъй силно да жар. Когато изминах повече от

Край сините води

стотина метра, чух някакъв плясък. Обърнах се и гледам човек, приведен над широката вада. Та това е моят комшия Илия Найданов!

— Здравей, здравей! Върви ли работата? — отдалече подвикна аз.

— Върви, върви. А ти къде си тръгнал в тая жеза? То не е за граждани на нивата — дяволито подметна накрая той.

По пътя ме настича с каруца зеноводът Иван Тодоров. Най-после се открихме. Ето че пристигнахме при хората му. Приседнахме край тях. Край нас са Божанка Маринова, Петкова — среднистка, която първо, сръчно работи и всички я захвалят, Невлянка Тодорова, Янка Друмева, Василка Ангелова, Станка Здравкова, Донка Борисова, Велика Аврамова, Данка Тодорова — жената на зеноводата, която често пъти го замества в работата. Не, не мога да изброя имената на всички. Те са около шестнадесет. Но

това, че работят пет години заедно, че миналата година са зено-първенец и сега продължават да бъдат в челната компания.

Трябваше да се прибира чубрицата. Кооператорите тръгнаха към лехите. До мен вървеше Божанка, забравена с бяла забрадка, малко усмихната, малко мълчалива и все така радостна. Тя бе единствените момиче тук. Може би и затова я уважаваша по-възрастните жени. Обичаха я.

— Вие не избягахте в града? — Не, привикнах и работя. Ще гледам нещо задоцно. — Тя не се доизказа и побягна за коликата, която кака и Донка бе забравила при дома-тите.

Всички захванаха по два реда. Зеноводът стовари щайги. Наизил във водата, Илия отприщияше втората вода. Та сини извори преливаха с бистра студена вода...

Недялко ЧАЛЪКОВ

Звезди * Вести

ГОСТУВАЩАТА В СТРАНАТА ни по покана на Постоянното присъствие на Българския земеделски народен съюз делегация на Датската радикална партия — Венстре, начело с Карл Скуте и придружаващия го член на ПП на БЗНС Георги Андреев, гостува в окръга.

В с. Балван делегацията беше посрещната от председателя на Окръжното ръководство на БЗНС Петко Кожуков и други работници от апарата на Окръжната дружба, от много трудещи се и пионери, които поднесоха на гостите букети цветя и им завързаха пионерски връзки.

Вчера делегацията разгледа Окръжния музей и забележителностите на града, след което има среща с бюро на Окръжната земеделска дружба.

От Велико Търново гостите отпътуваха за Варна.

Л. Цончев

ГОСТИ на младежите от общинската организация на Комсомола в Карансен вече бяха членът на Централния комитет на Чехословашкия младежки съюз Любомир Шкода и членът на Централния комитет на Комсомола Диньо Карапетков.

На състоялата се среща в Карансен участваха секретарят на Овчинския комитет на БКП Тодор Самуилов и комсомолски активисти. Секретарят на Общинския комитет на Комсомола Спас Цонев разказа пред гостите за организационната работа в общинската организация.

След обед джугарите се запознаха с работата на младежите механизатори, с дейността на комсомолските групи в тракторно-полевните бригади и животновъдните.

Ф. Атанасов

ПУСКОВИТЕ ОБЕКТИ — В СРОК!

Развитието на социалистическата ни икономика е тясно свързано със строителството. Плановите за капиталното строителство и през петата петилетка ще заемат важно място в изграждането на страната и окръга. Та нали посредством строителството се развиват всички отрасли на стопанския и културния живот, нарастват основните фондове, увеличава се националният доход. Ето защо е от изключителна важност новите промишлени, жилищни и културно-битови обекти да се въвеждат в експлоатация в определените срокове. Това е едно от решавашите условия за успешното изпълнение на народностопанския план през петата петилетка.

На няколко хиляди строители и монтажници в нашия окръг през тази година е поставена задачата да извършват строително-монтажни работи, превишаващи с около 45 на сто миналогодишните. Държавното строително управление — Велико Търново през годината трябва да предаде на инвеститорите 82 обекта. През първото полугодие пусковите обекти бяха 45, но 7 не бяха завършени. Стройрайонът в Павликени не предаде разширението на ДКЗ „Бъдеще“ в село Бутово, Стройрайонът в Горна Оряховица не предаде резервоарите в Лясковец и сградата на Механотехникума по вина на инвеститора. По вина на инвеститора — късно представяне на проектно-сметните документации, а също така и поради неяснотии на обекта с повече работници — Стройрайонът във Велико Търново не завърши в срок мотела и къмпинга.

През шестмесечните трябва да се предадат 258, а бяха предоставени за настаняване само 191 апартамента. Във Велико Търново не беше завършен едропанелният жилищен блок № 7 с 42 апартамента и „Червена звезда“ с 8 апартамента, от Стройрайон — Горна Оряховица не бяха завършени два блока и др.

Сериозно се изоставя с предаването към края на третото тримесечие на такива важни обекти като детските ясли в Елена, тубдиспансера, парното отопление на училище „П. Р. Славейков“, жилищните блокове „Москва“, „София“, „Варшава“ и др. с над 150 апартамента от Стройрайон — Велико Търново. Не е по-добро положението с водоснабдяването на с. Сливовица, заводското училище в Завода за електротелфери, ледопилни, резервоарите за спирт на Държавни захарни заводи и др., изоставяни от Стройрайон — Горна Оряховица. Изоставя завършването на жилищните блокове в Павликени и Свищов.

Поставената от Партията задача до края на годината да се предадат 82 строителни обекта и над 812 апартамента първичните партийни организации и колективите на Държавното строително управление трябва да изпълнят с чест. Това ще бъде най-красивият дар на строителите от нашия окръг за Деветия партен конгрес. Сега, когато помощта на Окръжния и на градските комитети на Партията е още по-близка и конкретна, на всички пускови обекти трябва да започне външен творчески труд. Цялото внимание на партийните, профсъюзните и комсомолските организации да се насочи към тях, да се използва максимално и докрай възможностите за прояви на трудов героизъм, на ударен комунистически труд. Всички ръководни и изпълнителски кадри следва добре да разберат, че от сръчното въвеждане в действие на пусковите обекти в значителна степен зависи да се достигне определено с народностопанския план развитие на националния доход. А предсрочното им пускане в експлоатация носи голям стопански ефект и е проява на високопатриотично социалистическо съзнание.

Нашят наред прекрачи вече прага на новия петгодишен план. Изграждането в срок на всички строителни обекти има изключително значение за успешното изпълнение на петилетния план. Не може и да има съмнение, че пред Деветия конгрес на Партията строителните и монтажните организации, проектантите и инвеститорите в окръга добре ще разберат огромното значение на тази задача и ще дадат своя принос за постигане на още по-големи успехи в изграждането на материално-техническата база на социализма и комунизма.

ПОЛИТИЧЕСКАТА РАБОТА СРЕД СТРОИТЕЛИТЕ

В четвъртък във Велико Търново се състоя районно съвещание по строителството, организирано от отдел „Строител“ при Централния комитет на Партията. В него взеха участие секретарите на Окръжния комитет на БКП в Русе, Велико Търново, Силистра, Разград и Търговище, отговарящи за промишлеността и строителството, началниците, главните инженери и партийните секретари на строителните организации в тези окръзи, както и ръководителите на Строителното обединение в Русе, в чийто район влизат те.

В информацията, която изнесе началникът на Строителното обединение в Русе др. Пенчо Милков, се подчерта, че общо планът на обединението през настоящата година е много по-напрегнат в сравнение с миналата година, че е претърпяло до края на годината да влезат в строя важни промишлени и други обекти. След това той конкретно се спря на данните за изпълнението на плана по строителството както за

полуднието, така и за седмичните месеца на годината от цялото обединение и от неговите подразделения в съответните окръзи. Той отбелязва с тревога, че за юли планът не е изпълнен от всички, че е незадоволително изпълнение и през текущия месец август.

А това може да доведе до стопяване на аванса, постигнат в края на шестмесечие. Чувствително изостават от нашия окръг строителните подразделения във Велико Търново, Горна Оряховица и Павликени.

Партийните секретари от русенската, разградската и търговищката строителна организация споделиха своя опит по работата сред строителите. В Русе например отдават голямо значение на партийните групи. Там партийните членове така са разпределени, че на всеки обект има ядро комунисти. За целта са били приети и много млади работници за кандидат-членове на Партията. Главното внимание на масово-политическата ра-

бота те насочват сега към пусковите обекти, като използват много и разнообразни средства за разгаряне на съревнованието в чест на 22-годишнината от 9 септември и IX конгрес на БКП.

Като наблегна на необходимостта час по-скоро да се преодолее изоставането от юли и август, представителят на отдел „Строител“ при ЦК на БКП др. Мутафчиев препоръчва на ръководителите на строителните организации да се насочат към привличане на строители и от промишлените предприятия, а не само от кооперативните стопанства. Той обърна внимание и по някои други въпроси като грижите за завършените сградостроителни училища и техникуми, заплащането на труда на строителите, техническия прогрес, стила и метода на обединението, новия начин на планиране и ръководство и подобряване политическата работа сред строителите.

Надпланово строителство за 198 800 лева

По строителните скелци в ство над плана за 198 800 лв. Свищов все повече се разгаря трудовата надпревара в чест на Деветия партен конгрес. В резултат на това планът на Стройрайона за седеммесечие то беше изпълнен 116.78 на сто, като е извършено строител

сръчните ръце на Божин Славчев, Иван Георгиев и Димитър Янков красиво се оформят външните фасади с теранова мазилка на жилищната кооперация „Христо Ботев“ и жилищния блок № 4 на Химическия комбинат.

К. Бакърджиев

Днес
В БРОЯ:

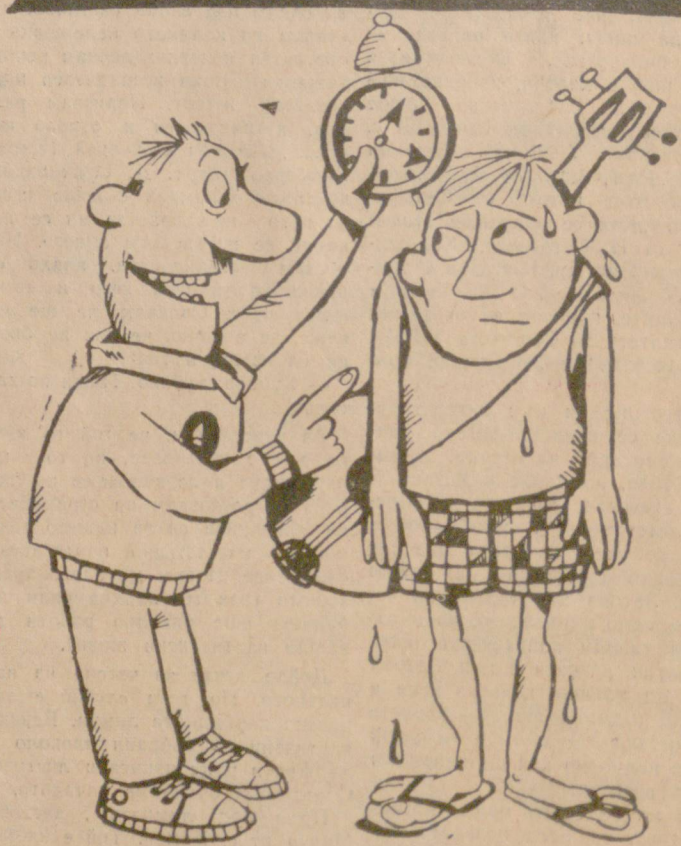
ЖИВ ВЕСТНИК
НЕТЪКАНИТЕ СЪКЛЕНИ ТЪКАНИ
ПРЕД ИЗНОСА НА ГРОЗДЕТО

ЛИТЕРАТУРА
И ИЗКУСТВО
НА 4 СТРАНИЦА

ЩЕ ИМА ЛИ И ТАКИВА?

Кар. Бор

ФИНАЛ

— ИЗУМИТЕЛНО! ТИ ПОСТАВИ НОВ СВЕТОВЕН РЕКОРД ПО БЯГАНЕ...
— НО КОГА! КОГАТО ИЗБЯГАХ ОТ БРИГАДАТА ИЛИ СЕГА, КОГАТО БЯГАМ ЗА СЪБОРА НА БРИГАДИРИТЕ!

ЗА АВАНГАРДНАТА РОЛЯ НА КОМУНИСТИТЕ

Определеното време дойде и събралият на първичната партийна организация при ТПК „Пенчо Цонев“ в с. Килифарево започна. Комунистите, някои от които активни участници в антифашистката борба и вече с посребрени коси, а други съвсем млади, слушат с внимание отчетния доклад, четат от партийния секретар Йордан Андреев, а в доклада последователно и стегнато е изложена дейността на кооперацията и партийната организация през отчетния период. С видимо доверие те посрещат онези моменти от доклада, в които се съобщава за развитието на кооперацията. И с право. През последните години тя все повече се утвърждава като основно предприятие в района. За това говорят следните данни: основните фондове през 1965 г. в сравнение с 1961 г. са се увеличили повече от два пъти, а обемът на общата продукция е нараснал на 182 на сто. Колективът на кооперацията с чест извършва петицията си план — 108.50 на сто. Успешно изпълнява и плана за настоящата година — 105.46 на сто за седемте месеца на годината. Усвои редица машини, съоръжения, някои от които вече се отправят и зад пределите на Родина.

Скоро тук ще извися сива ново държавно промишлено предприятие, основните кадри за което ще бъдат из средата на колектива на ТПК „Пенчо Цонев“.

Единодушно е мнението, че за тези успехи има голям дял партийната организация, която през отчетния период е насочвала вниманието си към изпълнение на производствената програма, към подобряване на трудовата дисциплина, към разгръщане на социалистическото съревнование и повишаване на политическата активност и съзнание на целия колектив.

Успя ли напълно партийната организация в осъществяването на тези основни задачи? На събранието бяха изнесени данни, които подсказват, че не е успяла, което буди основателно тревога. Какви са те? Преди всичко незадоволителна е била възпитателната работа, в резултат на което са и редицата пропуски в производствената дейност. Почти всички изказали се на събранието комунисти говориха с тревога за допусканата лошокачествена продукция. Мебелистът Колю Денев, шлосерт Недо Коналанов, Михаил Ганчев, Димитър Дейков и други изтъгнаха, че не минава ден в кооперацията да не идват кли-

енти или да не се получава върната некачествена продукция, особено произведените за консервативна промишленост главно-омина Износено бе още, че не винаги е установяно на договорните задължения.

Партийната организация и партийните групи са се занимавали с изпълнението на плана, но това е било между другото. Конкретно с отчетните показатели и особено с въпроса за качеството това по-рядко е правено. Още повече това важи за партийните групи.

Почти всички, които говориха за работата на партийните групи, споделиха един твърде нередовен факт — неправилно отношение към техните предложения. Не само че в редица случаи предложенията на партийните групи не са били възприемани, но съответните ръководители не са счели за нужно да отидат при комунистите в групата, да им изяснят причините, съображенията си. А това се е отразило неблагоприятно на активността на партийните групи.

Известно е, че освен производствената дейност, основно задължение на трудово-производителните кооперации са битовите услуги на населението. По този въпрос обаче малко се говори на събранието. А той не е решен добре. Причината е в това, че главното внимание е насочено към производствената дейност. В много от работилниците и кооператорите са недостатъчно. Малко е направено за привличане на млади хора в тях.

На събранието присъства и първият секретар на Окръж-

ния комитет на БКП Йордан Костов. В своето изказване той подчерта, че тази година отчетно-изборната кампания в Партията се провежда в извечерие, което придава още по-голямо значение на годишните събрания. След това той говори за големите успехи на нашата страна в годините от VIII до IX конгрес на Партията, за онези по-големите и светли перспективи, които се чертаят за предстоящите провектордирективни на IX конгрес както за цялата страна, така и за нашия окръг.

Другарят Костов взе отношение и по работата на партийната организация, обърна внимание на необходимостта от засилената на високостепенност към онези, които недооръчително се отнасят към производството и не мислят за името на предприятието. Сподели мнението, че и след Майския пленум на ЦК на БКП отговорните ръководители на кооперацията не могат с беседи, политически информации и други пред комунистите, пред колектива, което говори, че те бавно се преустройват като политически ръководители.

След като обърна внимание още на някои други основни проблеми, които трябва да решават партийната организация и стопанското ръководство, той каза, че главното внимание следва да бъде насочено към продължаване на борбата за издигане на авангардната роля на комунистите. В тази връзка много важно е да се подобрява и активизира дейността на партийните групи.

Ст. АЛЕКСАНДРОВ

Радиоапаратът да работи безупречно и в нашия дом

По броя на своите членове първичната партийна организация в участък „Радиочасти“ на Радиоаводела във Велико Търново е малка. Едва 15 членове и 1 кандидат-член на Партията. Те работят сред двестален колектив, от който 80 на сто са комсомолци. Млади хора, току-що излезли от средните училища, много от тях без специална подготовка, без трудови навики. Тази особеност и специфичността на производството още от първия ден на отчетния период е стояла в центъра на вниманието на комунистите в участъка. Партийното бюро, подпомогнато от Заводския партийен комитет, от Градския комитет на Партията нито за момент не е забравяло, че не числото, а качествата на комунистите са решаващи. В създаването на здрави трудови навики у младите хора, във възпитанието им в дух на непримиримост към слабостите по качеството на продукцията комунистите могат да направят най-много, ако те със своите дела служат за пример.

В отчетния доклад, прочетен от секретаря на организацията Петър Начев, се правеше именно опит да се разкрие тази страна от работата на партийната организация. През годината на заседания на партийното бюро, на организационни и открити партийни събрания комунистите са обсъждали въпроса за качеството от различни страни. В участъка първа заработка със собствен качествен шемпел комунистката — членка на партийното бюро Надежда Драгошинова. Последват я Кири Димова и Мария Лазарова. Качественик в бригадата е и Пенка Григорова. Със собствен качествен шемпел в участъка работи и младежката бригада „Кирил Тананев“ и др. Особено широк размах добива съревнование то за работа по примера на сарафовци в участъка след широка та разяснителна работа, извършена от комунистите, след срещата на работниците с директора на завода по тези въпроси. Организиран е екскурзии до сродни през приятна, срещи с добри и опитни работници, специална лектория по света и пр.

На събранието се изказаха положителна от присъстващите членове на организацията. Всички бяха единодушни, че партийната организация вече е намерила правилния път към засилване влиянието си в участъка. Едновременно с това бяха посочени и недостатъците на отделните другари, които пречат в това отношение. Въпреки ясните бележки в доклада, Пенка Ботчева в изказването си отново се опита да опровергае своите пропуски. На пръв поглед те са дребни. Дори и когато се предаде радиоапаратът с детайлите, минали през нейните ръце, той работи. Но както всички посочиха, целта е не да се предаде само радиоапаратът, а да се направи всичко необходимо, щото той да работи безупречно и в нашия дом. С голяма разбиране комунистите в участъка приеха решение за бъдещата си дейност.

Ив. КОЛЕВ

16. ЖИВ ВЕСТНИК

СВОБОДНОТО си време ние използвахме за четене.

Четяхме книгите от библиотеката, която пътуваше с нас. Всеки другар носеше в раницата си онези книги, които му бяха дадени. След като се установихме в тази землянка, ние изработихме специална ниша, която пригледихме за библиотеката. Обленихме я грижливо с хартия, направихме рафтове. За библиотекар беше назначен Асен (Сим. Цонев от с. Вишовград). Любими книги ни бяха „Разгром“ от А. Фадеев, „Железният поток“ от Серафимович, „Как се каляхае стоманата“ от Н. Островски, „Хайдушки песни“ на Кр. Григоров и други. Любимо четиво ни бяха и вестниците, издавани на окръжните комитети на Партията и РМС — „Масовник“ и „Младежка борба“.

Интересът ни към литературата, та още се повиши, когато веднаж комисарят на отряда, другарят Стоян, ни събра и каза:

— Другари, това, че ние четем литература, е много добре. Но утре след победата ние ще ръководим съдбините на нашата родина. Затова ние трябва да четем не само написаното, но и самите да творим политически беседи, статии, разкази и т. н. Затова всеки да напише каквото иска и другата седмица ще го прочете пред останалите другари — и той обясни подробно как ще направим живия вестник.

Мен ми се стори малко пресилено това, че след победата ще ръководим съдбините на страната и още повече, че ще се занимаваме и с писане на журналистически материали, но реших да се зема да напиша нещо. И по-

неже като всеки млад човек през учебните си години се опитвах да творя разказчета, реших да опитам пак в това направление.

... От комина на землянката в камината пада хубава кръгла сноп светлина — карбидната лампа през дъна не свети, правим икономии. Сменил се от пост, аз сядам под снопа светлина, поставям на коляното бележника и със ситен почерк започвам репортажа за нашия всекидневен партизански живот. Написавам ред-редка, изтривам ги и отново пиша. До мен е Андрей (Кирил Камберов от с. Д. Оряховица), който се занимава с нещо свое, но като по-възрастен ми се иска да се посветвам с него. Написавам страничката, плахо се приближавам към него и несигурно чета. Очаквам, че ще ми каже, че е лошо, че хич не бива да си играя, а той:

— Хубаво, хубаво! Пиши по-нататък!

Аз чувствавам, че той го казва малко пресилено, но то ме окуражава и аз започвам по-уверено да разказвам на страничките на бележника си за нашето тежко, но мъжествено партизанско ежедневие. И съм му благодарен, защото това ми дава сили да напиша още няколко работи за нашия партизански живот.

Дойде денят за четене на написаното. По този случай е западена карбидната лампа. Всички партизани са събрали наоколо и държат в ръце изписани листове. С изпълнение очакваме началото.

Пръв под лампата застава Милчо от с. Камен. Той е нисък, пълен, с буйно надвиснали вежди. Облечен е в полушубката си и с неизменно нахития на врата вълнен шал, който не смъква и в землянката, защото трябва да се държи от студа, както казва той.

Малчо чете дълга политическа

статия, силно изписана на бележника му. В нея се говори за всичко — и за победите на Червената армия на Източния фронт, и за борбата на съюзниците, и за нашата борба, за партизанското движение. Писал е така, както е говорил на съселаните си, разяснявайки им политиката на Партията, борбата на народите против фашизма, но и през ум не му е минавало, че да се пише статия е по-друго. Критикуват го за тези му слабости кой по-умерено, кой по-остро.

— Трябва — заключава Стоян — когато се пише статия, да живот.

— Пенчо е написал такъв художествен увод на репортажа си, че липсва само момиче за любов — заяви най-авторитетно Маргата (Ив. Иванов от с. Стражица) и ме обвини в какви ли не грехове на писателството.

— Все пак хубаво е отразил живота през зимата в нашата землянка — застъпи се Стоян. — Че има някои слабости — нищо, те ще се оправят.

— Мисля, че трябва да се отпечата в някои от вестниците ни — добави Мишо (Петър Панайотов — секретарят на Окръжния

комитет на Партията), който присъстваше на четенето.

И репортажът действително беше отпечатан!

След това чете материал за положението на селската девойка Гаврил (Б. Банков от гр. Лисковец), четоха и други.

Така ние обогатявахме своите познания, опит и умение и в онези насоки, в които щеше да ни се наложи да работим впоследствие.

Наистина трудно можеше да се възприеме това негово изказване сред заснежената гора, във влажната землянка, при бледата светлина на карбидната лампа.

С разтуптяно сърце заставах под лампата и прочетох репортажа си, озаглавен „В землянката“.

В него описах нашия ежедневи

е четеше мъка. Както винаги ние ги заобиколихме в очакване на някакви новини.

— Другари! На 7 януари подите от рани верният син на Партията, нашият незабравим другар Христо Козлев — Панчо...

Тази новина дойде като гръм и в землянката настъпи такава тишина, в която всеки чуваше само биенето на собственото си сърце и усиленото дишане на другаря до себе си. Какво по-нататък каза Гошо, не разбрах. Погледнах застиналото лице на Камен, мъката по лицата на

другите...

Че се каза Христо Козлев, за мен бе ново. За мен, както за мнозинството от другарите, той беше просто Панчо — делегатият партийен функционер, комисарят на Павленковската партизанска чета, певецът с прекрасния глас, поетът с лиричните и борчески харизмични песни и стихове, незаменим разказвач и хуморист. Неговото открито лице и светлосини очи са пред мен.

Загинул! Не, това е невъзможно! Протестира цялото ми същество, но здравата логика на разума потвърждава... Да, борбата изисква жертви! Той е един от тях, от най-святите и сваните!

Спомени от Колю Русев

комитет на Партията), който присъстваше на четенето.

И репортажът действително беше отпечатан!

След това чете материал за положението на селската девойка Гаврил (Б. Банков от гр. Лисковец), четоха и други.

Така ние обогатявахме своите познания, опит и умение и в онези насоки, в които щеше да ни се наложи да работим впоследствие.

17. ЧЕРНАТА ВЕСТ

ЕДНА ранна утрин, когато току-що бяхме се вдигнали от студа, в землянката влязоха с поруменили от бързото ходене и от студа лица Гошо, Стоян и още няколко другари, които бяха по организационна работа и се завръщаха в отряда. Бяха взбудени и два влажните им очи

мъка. Както винаги ние ги заобиколихме в очакване на някакви новини.

— Другари! На 7 януари подите от рани верният син на Партията, нашият незабравим другар Христо Козлев — Панчо...

Тази новина дойде като гръм и в землянката настъпи такава тишина, в която всеки чуваше само биенето на собственото си сърце и усиленото дишане на другаря до себе си. Какво по-нататък каза Гошо, не разбрах. Погледнах застиналото лице на Камен, мъката по лицата на

другите...

Че се каза Христо Козлев, за мен бе ново. За мен, както за мнозинството от другарите, той беше просто Панчо — делегатият партийен функционер, комисарят на Павленковската партизанска чета, певецът с прекрасния глас, поетът с лиричните и борчески харизмични песни и стихове, незаменим разказвач и хуморист. Неговото открито лице и светлосини очи са пред мен.

Загинул! Не, това е невъзможно! Протестира цялото ми същество, но здравата логика на разума потвърждава... Да, борбата изисква жертви! Той е един от тях, от най-святите и сваните!

Спомени от Колю Русев

комитет на Партията), който присъстваше на четенето.

И репортажът действително беше отпечатан!

След това чете материал за положението на селската девойка Гаврил (Б. Банков от гр. Лисковец), четоха и други.

Така ние обогатявахме своите познания, опит и умение и в онези насоки, в които щеше да ни се наложи да работим впоследствие.

17. ЧЕРНАТА ВЕСТ

ЕДНА ранна утрин, когато току-що бяхме се вдигнали от студа, в землянката влязоха с поруменили от бързото ходене и от студа лица Гошо, Стоян и още няколко другари, които бяха по организационна работа и се завръщаха в отряда. Бяха взбудени и два влажните им очи

мъка. Както винаги ние ги заобиколихме в очакване на някакви новини.

— Другари! На 7 януари подите от рани верният син на Партията, нашият незабравим другар Христо Козлев — Панчо...

Тази новина дойде като гръм и в землянката настъпи такава тишина, в която всеки чуваше само биенето на собственото си сърце и усиленото дишане на другаря до себе си. Какво по-нататък каза Гошо, не разбрах. Погледнах застиналото лице на Камен, мъката по лицата на

различни замърсявания, образуване на различни химически съединения при действие то на влагата и кислородо на въздуха могат да отслабят съединението на повърхността на влакното с полимера, което води до намаляване на здравината на стъклопластиката.

Установено е, че ако своевременно „бъде защитена“ свежата повърхност на влакната от вредното влияние на влагата, а също така и от дупиране на едно влакно с друго, при което те се изтриват, то не само връзката им с полимер, но и собствените им механически свойства се подобряват.

Ако влакната в стъкления материал лежат свързано правилно и паралелно едно от друго, това също много подобрява свойствата на готовия материал. Такива материали са наречени ориентирани, защото армираните влакна в тях са разположени в една посока. Ако свързващия полимер покрие повърхността на влакната в момента на тяхното изтегляне и същевременно при тяхното нареждане на паралелни редове, качеството на стъклените тъкани значително се подобрява.

Този метод напълно отстранява всички досегашни текстилни и тъкачни процеси на преработка на стъклените влакна.

Не малко труд положиха на учите работници, за да подберат най-подходящото свързващо вещество. То трябва да притежава комплекс от необходими свойства: голяма разтегливост, отколкото тази на самите влакна, за да не пречи на тяхното изте-

Ирина ЛУНАЧАРСКА
АГЕНЦИЯ „НОВОСТИ“

ОТ 27 ДО 30 АГУСТ В СВИЦОВ

СРЕЩА НА УЧЕНИТЕ ОТ СОЦИАЛИСТИЧЕСКИТЕ СТРАНИ ПО АКТУАЛНИ ВЪПРОСИ НА ЗАСТРАХОВАТЕЛНАТА НАУКА

Сега е лятната ваканция, но в кабинетите на научните работници във Висшия финансово-стопански институт в Свищов пак е оживено. Тук сега се подготвя провеждането на Международен симпозиум по актуални въпроси на социалистическото застраховане. От 27 до 30 август тук ще се съберат над 20 научни работници от социалистическите страни — СССР, Румъния, ГДР, Полша, Чехословакия, Югославия, Унгария, България, ще бъдат разисквани доклади на теми „Обезщетения по гражданските закони и от застрахователи“, „Перспективи на застраховката „Живот“ в ГДР“, „Дискусии по въпроси по теорията на социалистическото застраховане“, „Живото застраховане в България“ и много други.

Очаква се на симпозиума да присъстват видни учени, като проф. Ф. В. Кошин от Московския финансово-икономически институт, проф. д-р Х. Бадер от Висшето училище за икономия в Берлин, доц. Д. Хорнак от Братиславския университет, проф. д-р Б. Бончели от Университета в Люблина и др.

Тази среща на учени от социалистическите страни по актуални въпроси на застрахователната наука не се случва случайно в Свищов. Към тукашния Висш финансово-стопански институт от 1948 година съ-

ществува единствената в страната ни специална „Застрахователна школа“. Още през 1928 г. академик Иван Стефанов, тогава доцент, започва да чете тук първите лекции по застраховане, а през 1940 година той издава първият учебник у нас по застраховане. Сега в Свищов работят близо 400 студенти и ботници от социалистическите страни, които осигуряват, свищовски възпитаници. А научните работници от катедрата по застрахователно дело при Института проф. д-р Веселаз Гаврилев, завеждащ катедрата проф. Иван Кашаров, доц. Мария Петрова, доц. Пеню Телбизов и др. са автори на много и оригинални трудове по въпросите на застрахователното и обществено осигуряване.

В организационния комитет за провеждане на международния симпозиум, който ще започне работата на 27 август от 10 часа, актуални са проф. В. В. Кошин, академик проф. д-р Иван Стефанов, Иван Палийски, кандидат на икономическите науки, заместник-министър на финансите и други.

Международният симпозиум в Свищов ще даде нов тласък на застрахователната наука в социалистическите страни, за да вървят те още по-ускорено по пътя на социализма и комунизма.

Борис АНДРЕЕВ

— Не, не мога да повярвам! — чувам до мен гласа на Камен, — Панчо не е между живите...

— И на мен ми е трудно, Камене...

И като се отделяме от групата, сядаме на скамейките към западната стена на землянката постелки. Разказваме спомени от съвместните ни срещи с Козлев.

Знаех, че той е женен. Но в ония дни аз не знаех, че има син, че малко преди този злокощ ден той си е бил в къщи и е видял другарката си и детето. Не знаех, че като Ботев, той бе предал в стихотворението си „Раздяла“, написано в резултат на това посещение, че тази среща ще бъде може би последна.

Аз дойдох тук сърце си изтеглено да ободя след мъки и тегло...

... Напускам Ви със по-голяма мъка, другарко мила, сине мой, любим!

... Спомням си как в сумрака на августовската нощ на айсочината югозападно от с. Бала черква с мекия си глас пееше станалата вече като народна негова песен „Спомен“

Ти помниш ли онези тъжна песен...

... Помня как той изживя мъката по смъртта на другия смел партизанин и партизански деец Димитър Дюлгеров и как се роди от тази мъка стихотворението му „Черната вест“.

Над града и селата като гръм се разнесе

и отекна далече тревожната вест, А народът изтръгна дълбоко потресен сив народен загинал ноще,

А помислял ли е той, предпологал ли е, че тези думи ще прилежат с не по-малка сила и значение и към черната и тревожна вест за неговата собствената кончина?

Живей сили, блещайте в гърдите ми, бурно тупкай, алено сърце!

Младост моя — дитанга орлица — волици ти полет кой ще спре!

ПРЕД НОВИЯ ТЕАТРАЛЕН СЕЗОН

Представител на редакцията се среща с Никола Шиваров — директор на Драматичния театър „К. Кисимов“, който беше любезен да отговори на зададените му въпроси.

— млад ентузиаст, който за няколко години се прояви не само като ярък характер на актьор, но и като способен режисьор.

Художественото ръководство се подобри и с включването на драматурга Васил Васев.

Актьорският състав се обогати със завършването на Милан Колев, с включването на Светла Кацарска и Калина Попова, едни от най-добрите млади сили на Русенския театър, на Марина Прашанова, също млада и способна актриса от Габровския театър. Свежа струя вливаше в нашия колектив групата млади таланти в нашия колектив групата млади таланти.

Въпрос: — Другарю Шиваров, започнахте вече подготовката на новия театрален сезон. Какво ще кажете по този случай на нашите читатели?

Отговор: — Читателите на в. „Борба“ това са нашите зрители. И в този момент на трескава подготовка на 14-ия сезон всичките ни мисли са насочени към хилядите наши зрители. Да откликнем на интересите им, да отговорим на техните изисквания е главната наша задача през този сезон.

Въпрос: — Ще има ли промени в състава?

Отговор: — Да. Този сезон има чувствителни промени. Напуснаха: драматургът Кремена Бабачева и артистите Стефка Борова, Бистра Влахова, Георги Фурнаджиев, Вера Стойчева, Иван Златаров и Димо Джикув.

Въпрос: — Как преценявате това?

Отговор: — Като нещо съвсем естествено. В нашата работа тежестта е нещо неизбежно, а понякога и полезно.

Въпрос: — Тяжкото излизане не е ли загуба за театъра?

Отговор: — Те бяха наши добри колеги, с които сме делили радости и скърби, успехи и неуспехи. Навярно ние ще чувстваме тяхното отсъствие, но доколкото това е загуба за театъра най-добре ще преценят зрители.

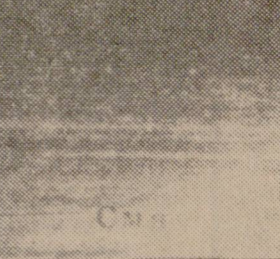
Въпрос: — А с кои нови сили попълните състава?

Отговор: — Радостно ми е да споделя с благодарение на ценното съдействие и помощ, които ни оказваха местните партийни ръководители и отдели „Култура и изкуство“ на Окръжния народен съвет, успяхме да сформираме един рядко избран творчески състав. Преди всичко попълнихме режисьорската колегия. Освен Недялко Ковачев, този сезон ще работят при нас Маргарита Тихинова, опитен режисьор и същевременно талантлива актриса, извила своя талант неведнъж и в не един театър, Димитър Стоянов

Георги Данчев

ГЕРГЬОВСКА МОЛКА

ЗЕМЯТА Е ДЛЪЖНИЦА

Земята стана по-добра — припомни си, че е длъжница на моя дядо, който сбрал за цял живот една жълтица.

Една жълтица изорал след шестдесетгодишна оран и си заминал нежиял, обиден от земя и хора.

И към децата му била земята зла, несправедлива — браздите раждали тегла и паламиди сива.

Земята, черната земя! Отдавна в нейните обятия гласът на дядо занемя — гласът на хули и проклетия.

Потъна в зрелите жита пролетата ни ория. Земята връща и потта на тия, дето в нея гният!

ДВЕ КНИГИ — ДВЕ РАДОСТИ

Те са пред нас — „Гергьовска люлка“ от Георги Данчев и „Вечерен сняг“ от Матей Шопкин. Като две кладенчета са те, от които строи обич и свежест. Две изповеди, гласове на сърцата на младите поети са те.

Нека са честити!

Тук прелистваме пред нашите читатели страници от двете новозлезли книги.

ТРАПЕЗИЦА

Повяха ме цъфналите люляци и сенките на твоите завързани от старата Манасиева хроника. И аз оставих търновските улици без мен да срещат вечерта. Огледах се в прозорците на Янтра и стъпих на зеленото ти рамо. И тук край зидовете полусрутени на църквите безкуполни, край цъфналите сини храсти ме срещнаха слова молитвени на влюбени момичи. На Калояна младите потомци се молеха на своя бог, на колена зоваха любовта, до смърт кълнях се във вярност. И в сумрака вместо икони целувах те своите любими.

Край седемнадесет олтара ухаеше на люляк и любов! Трапезица — молитвения хълм от вековете на Асен и Александър, във тая люлякова вечер бе станал хълм на любовта.

дани в балкани и полета, раснали по ниви и гори — ние бяхме весели момчета, весели, безгрижни и добри.

Скитахме след бивол и крави, издехме разсърдени коне... И остана в нас добрия навик никога да не свежда рамене. После тръгнахме към градовете. С теорема и с лиричен дим, жадно вгледани към върховете, искахме света да победим.

После във войнишките колонии, там — край ордейните дула, ставахме сурови, непреклонни, с бръчки по високите чела... Вижте — над балкани и полета облакът на дните ни лети. Вчер бяхме весели момчета, днеска сме загрижени бащи. И през нови пориви и дързост строга мисъл свети в паметта: Ние сме на Ботева възраст! Ние сме връстници с вечността! А огряна от безсмъртна слава, горе — над съдби и времена, Ботева възраст задължава знамена да носим, знамена!

Очарователен концерт

От 14 до 20 август Българското радио и телевизия, изпълнителият на македонски песни — народният певец Иван Лазаревски и останалите членове на ансамбъла зарадваха стотиците зрители с един възхитителен концерт.

Талантливата изпълнителка на народни песни от Сърбия, Босна и Херцеговина, от Далмация и Войводина — Радмила Димич омая сляхат присъстващите. Продължителни бяха аплодисментите, с които зрители многократно дариха народния певец на македонски песни Иван Лазаревски, който пък соловително съпроводи своята другарка. Безброй бяха и овалните след изпълнението на танците на „Сватбарска игра от Косово“, „Влашко хоро“, „Жизнерадостното „Хоро от Пиротско“, „Тежкото македонско“. А при изпълнението на българското „Попско хоро“ възторгът сякаш нямаше граници.

Разотидоха си великотърновските зрители, доволни от видяното и чуто, от този въздушен концерт, от този израз на народите от двете съседни страни в мир да живеят и в мир да тропят. Димич — солистка от

СЪДБА

Не, не ида с липови звуци да ви приспивам в нощта. Ида със жаждата за революционна същността на всички неща! Ненауен глава да привеждам — ида горд!

И кръта ми бучи, И епоката се оглежда в моите синьо-зелени очи. Ида. Пей. Задъхан викам. Вдигам семафорни светлини. Смесвам поезия с политика и вярвам,

че в нашите дни революцията са потребни като приливите на кръта. Ленин не е заключен в учебник. Не е затрупан с мъртви цветя. Ленин

е безсмъртната жагда в единствената моя молба: да оставям поет и гражданин с революционна съдба!

НАТО РОДНИ БРАТА

В сряда работниците и служителите от Стройрайон — Велико Търново бяха щастливи да посрещнат като свои близки един малък колектив от строители от Литва.

В изпълнената зала на Строителната организация гостите изнесоха малък концерт. Самодейният оркестър свири с чувство много светски популярни мелодии. Доманните посрещаха с нестиващи аплодисменти всеки номер от програмата.

След това бяха казани кратки възбуждащи думи както от името на домакините, така и от страна на гостите. Бяха разменени и подаръци.

До преди малко те не се познаваха, но песента ги сблизиха. И много малко време трябваше да измине, за да станат разговорите така интересни, оживени. Толкова неща имаха да разкажат строители от Велико Търново на новите си познати. Незнанието на езика не попречи всеки да изрази своите чувства и мисли.

Затова така възбуждащ бе моментът на изпращането. Домакините пожелаваха приятно прекарване в слънчева България, а гостите канеха от сърце строители да посетят великата страна на строящия се комунизъм.

Ст. БОНЕВ

НАГРАДЕНИ ТВОРБИ

Във връзка с обявения литературен конкурс „ВЕЛИКО ТЪРНОВО“, със срок 20 август, комисията присъди следните награди:

ЗА СТИХОТВОРЕНИЕ:
ПЪРВА НАГРАДА — не се дава.
ВТОРА НАГРАДА — Георги Данчев за стихотворенията „Янтра“ и „Лелен дъжд над Велико Търново“; Христо Медникаров за стихотворенията му „Когато прогледжаме“ и „Великотърновски мотив“.

ТРЕТА НАГРАДА — Виктория Генова за стихотворенията „Пред стругите ти Янтра“ и „Сред развалините на Царевец“. Дават се три поощрения по 20 лв.: Пенчо Каралев за стихотворението му „Царевец по-шум“, Петър Първанов за стихотворението му „Архитектура“ и Милка Михайлова за стихотворението й „Звезди над Търновград“.

ЗА РАЗКАЗ:
ПЪРВА НАГРАДА — не се дава.
ВТОРА НАГРАДА — Йордан Василев за разказа му „Орелът“.
ТРЕТА НАГРАДА — не се дава.
ЗА ОЧЕРЦИ — не се присъждат награди.

Справочник на читателя

КИНО

Градската кина в окръга ще прожектират от 29 август до 4 септември следните филми: „Девети септември“ — Велико Търново; „Седмизвучен дин“; „Искра“ — Велико Търново; „Левина, десница, пентър“; „Най-хубавата“; лятно кино „Космос“ — Велико Търново; „Седмизвучен дин“; профсоюзно кино — Велико Търново; „Квартал порт де Лиля“, „Градът мени луната си“, „За вратата“, „Трудов фронт“ — В. Търново; „Телевизионната“ и „Къла с градина“; „Напредък“ — Горна Оряховица; „Кюр Огул“ и „Без паспорт в кучжо легло“; профсоюзно кино „Х. Стоянов“ — гара Горна Оряховица; „Скармунш“, „Децата на Дон Кихот“, „Прелестна и изоставена“, „Алеко Константинов“ — Свишов; „След мен, канални“, „Алва и нейните приятели“, „Азавица“ — Свишов; „Любовта е забранена“; „М. тауър“ — Павликени; „Паркирането е забранено“; „Убийство по поръчка“; „Снежаника и седемте“; „Христо Ботев“ — Лисковец; „Любовта на русококата“, „Момичето на Бубе“, „Христо Ботев“ — Елена; „Москвич 40-13“, „Калин Орелът“, „Мата Хари“, „Коста Стоянов“ — Полски Тръмбеш; „Паула Каутица“, „Кой е убиецът“.

КОНЦЕРТИ

В неделя в летния театър — Велико Търново концерт ще изнесе Ансамбълът на БНА. На 30 август любители на естрадната музика ще имат възможност да слушат Стефан Воронов, Мария Косева, Кирил Семов и други естрадни певци. Ще свири оркестърът на „Студио 5“. Същият състав ще изнесе програма в Горна Оряховица на 31 август. На 1 септември жителите на Велико Търново и окръга ще гледат гостуващия в нашата страна кубински състав със световноизвестната Росита Форнес. А в неделя, на 4 септември, гости ще ни бъдат отново народният артист Георги Калоянчев, заслужил артистка Стоянка Мутафова, Георги Паралев и други артисти.

ФУТБОЛ

СЕВЕРНА „Б“ РГ

Утре ще играят: „Спартак“ (Пл) — „Етър“, „Бенковски“ — „Академик“, „Локомотив“ (ГО) — „Спартак“ (Вн); „Спартак“ (Ковнаре) — „Септември“, „Светкавица“ — „Волов“, „Чавдар“ — „Локомотив“ (Пл); „Локомотив“ (Мездра) — „Доростол“, „Чардафон-Орловец“ — Сент, слава; „Ст. Костов“ почива.

ЗОНА „ЯНТРА“

„Левски“ (Левковец) — „Г. Генева“ ДЗЗ — Червено знаме; ВФСН — Свишов — „Ботев“ (Нови пазар); „Локомотив“ (Дряново) — „А. Кънев“; „Ракоски“ — „Августинел“ (Шумен); „Септември“ (Попово) — „Черноломец“ (Г. Абляново); „Левски“ (Омуртаз) — „К. Тодоров“ (Иваница); „Борис Спирков“ (Преслава) — „Мана“ (Манастирски).

НАУЧЕН ОТ ЖИВОТА

ПО ПОВОД ИЗЛОЖБАТА НА КУНЧО ГРЪНЧАРОВ

Той, според документите, не е художник. Селски труженник, електромонтьор, киноработник, строител, общар и какъв ли не още... Съдбата на бедняка къде ли не го е пращала. Макар че и сега не е материално добре, той всъщност е много щастлив. Неговото богатство се крие в безграничните му познания за живота и природата, в присъщата на големия човек душевност и ненаситен стремеж за творчество. „Аз рисувам и подарявам на хората това, което съм нарисувал. То е предназначено за тях — казва бай Кунчо. — Мъчно ми е само, че трудно си набавям боя и платно...“ Художникът съзнава своята творческа съдба. Рисува, не само защото природата го е надарила богато със способността да създава, но и за това, защото е убеден в благородната роля на изкуството за осмисляне живота на хората. „За

да ми искат картините, значи че имат нужда от тях“ — казва той. Малко повече от двадесет години Кунчо Грънчаров, подтонен от немотията, заминува за Южна Америка, както много други по това време и прекара там шест години. Надеждите му за печалба не се осъществяват и той се завръща след много патии и премервания в много с. Добромирка, натрупал много мъдрости.

Надарените хора намират винаги начин да споделят тази мъдрост. Бай Кунчо намерил средство — картините. От 1944 година той рисува. Денем и нощем, разтревожен от мисълта, че няма да успее да каже всичко, което е научил от живота. Стойните платна са свидетелство за безсънните нощи на този неуморен човек.

Салонът на ул. „Г. Димитров“ във Велико Търново е

малък, не побира всичко, но двадесет и седемте платна са достатъчно, за да ни накарат да свалим шапките си с чувство на уважение, от благодарност за топлината, която излъчват. Не е необходимо да класираме творбите му, защото всяка от тях съдържа по едно голямо зърно истина, изказана непредвзето и убедително.

Още до самия вход една малка по размери картина ни запознава със социалната основа, на която гради творчеството си Кунчо Грънчаров. Самотна порутена колиба в полето, в съседство с едно църкнало като виж в небето геранило на пресъхнал кладенец. Жилище без покрив, самота, трагизъм и негодувание срещу строгостта на съдбата. Съдбата на ситниина! Съдбата на ситниина! На онзи скиталец — вечно търсещия, с неспокойния дух, този, който има стремежи...

След това го намираме в полето, което го възхищава със своята жизненост и здраве. Човекът се губи в неговите жъти — тежки и могъщи. Човекът само участва в прибирането на плод. Полето е доволно и сияе в онази стара ползата, вечен символ на удовлетворение и възторг.

В минутите на отих природата е лъчезарна и спокойна. И такава я заварява будното око на художника. Особено в онази пейзаж с кравите, който като че ли се покрива по размери на чувството, вложено в него, с това на големия художник Пенчо Славейков.

„Ни дъх не лъхва над полени, не трепва лист от дървеса... Огледва ведър лик небето в море от бисерна роса...“ Инстинктът на надарения и жителският му опит го принуждават еднакво да обича човека и природата, винаги неразривно свързани. В „Първо звено“ по неповторим начин, въпреки решителните действия на хора-

та, цялата природа наоколо сяне, сякаш е доволна, че нейният дълголетен покой е нарушен, а може би се радва като младо момиче, на което обличат нова премяна. В „Раненият командир“ от цикъла „Балванската битка“ пак природата е тази песен, означаваща любов, спокойствие и сигурност. Трогителен е успехът на художника в тази картина, която като че ли се противопоставя със своята поезия на предпазено създадените на подобна тема платна с ангажиращи заглавия. Чудни са възхищенията и оптимизмът на художника, изявиени в друго платно — „Хайфон“. Разрушени сгради, пожарища и няколко малки по мащаб фигури... Съдържанието е трагично, но пак този възторжен, светъл колорит.

Бихме могли да изброим всичките картини, но не е необходимо. Те имат същите качества. Едно не ни се ще да пропуснем, защото винаги, когато се говори за картини, се питаме с какви средства са създадени, по какъв начин... Когато страдаме или се радваме с автора пред които и да е от картините, не ни се налага най-напред да се интересуваме от формалните средства, с които си е послужил. Това ни кара да мислим, че когато художникът добре съзнава и чувства онова, което изобразява, може да си служи със всякакви средства и да бъде убедителен.

Една голяма човечност, бликаща от платната, скромно без площаден патос ни кара да мислим, че макар и не „академични“, картините на бай Кунчо имат дълбоко въздействие...

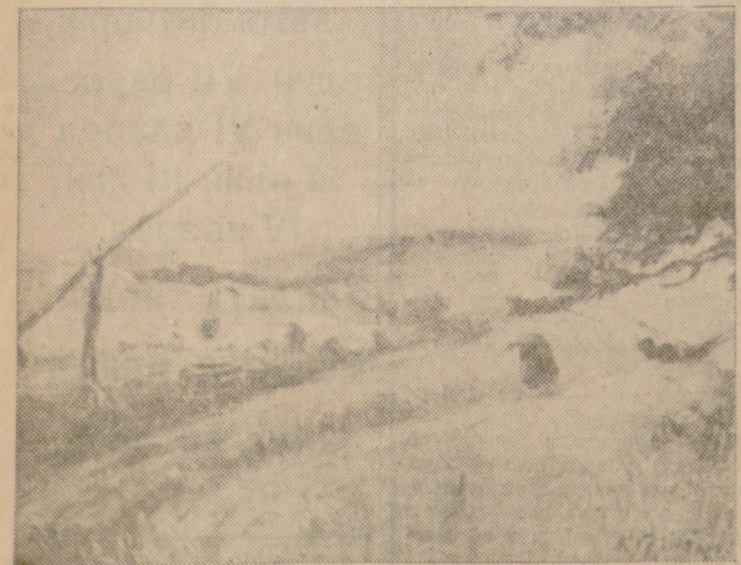
Трагичните и оптимистичните песни, изпети от самоукия художник Кунчо Грънчаров, свидетелствуват за неговата будна и неуморима мисъл, за неговата скромност, за неговите можели рече...

Самоук, но научен! Научен от живота.

Григор СПИРИДОНОВ

Благой ИВАНОВ

Иван УЗУНОВ

ЖЪТВА